

Na osnovu člana 96. tačka 2) Ustava Savezne Republike Jugoslavije, donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o potvrđivanju Konvencije MOR broj 105 koja se odnosi na ukidanje prinudnog rada

Proglašava se Zakon o potvrđivanju Konvencije MOR broj 105 koja se odnosi na ukidanje prinudnog rada, koji je donela Savezna skupština, na sednici Veća građana od 16. decembra 2002. godine i na sednici Veća republika od 13. novembra 2002. godine.

PR br. 246

16. decembra 2002. godine

Beograd

Predsednik
Savezne Republike Jugoslavije
dr **Vojislav Koštunica**, s.r.

Zakon o potvrđivanju Konvencije MOR broj 105 koja se odnosi na ukidanje prinudnog rada

*Zakon je objavljen u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori", br. 13/2002 od
20.12.2002. godine.*

Član 1.

Potvrđuje se Konvencija MOR broj 105 koja se odnosi na ukidanje prinudnog rada koja je zaključena 25. juna 1957. godine u Ženevi, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

Convention 105

CONVENTION CONCERNING THE ABOLITION OF FORCED LABOUR

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fortieth Session on 5 June 1957, and

Having considered the question of forced labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having noted the provisions of the Forced Labour Convention, 1930, and

Having noted that the Slavery Convention, 1926, provides that all necessary measures shall be taken to prevent compulsory or forced labour from developing into conditions analogous to slavery and that the Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, provides for the complete abolition of debt bondage and serfdom, and

Having noted that the Protection of Wages Convention, 1949, provides that wages shall be paid regularly and prohibits methods of payment which deprive the worker of a genuine possibility of terminating his employment, and

Having decided upon the adoption of further proposals with regard to the abolition of certain forms of forced or compulsory labour constituting a violation of the rights of man referred to in the Charter of the United Nations and enunciated by the Universal Declaration of Human Rights, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fifth day of June of the year one thousand nine hundred and fifty-seven the following Convention, which may be cited as the Abolition of Forced Labour Convention, 1957:

Article 1

Each Member of the International Labour Organization which ratifies this Convention undertakes to suppress and not to make use of any form of forced or compulsory labour:

(a) as a means of political coercion or education or as a punishment for holding or expressing political views or views ideologically opposed to the established political, social or economic system;

(b) as a method of mobilizing and using labour for purposes of economic development;

(c) as a means of labour discipline;

(d) as a punishment for having participated in strikes;

(e) as a means of racial, social, national or religious discrimination.

Article 2

Each Member of the International Labour Organization which ratifies this Convention undertakes to take effective measures to secure the immediate and complete abolition of forced or compulsory labour as specified in Article 1 of this Convention.

Article 3

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 4

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 5

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 6

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 7

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 8

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 9

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 5 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 10

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Konvencija MOR br. 105

KONVENCIJA KOJA SE ODNOSI NA UKIDANJE PRINUDNOG RADA

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada,

Sazvana u Ženevi od strane Administrativnog saveta Međunarodnog biroa rada, gde se sastala 5. juna 1957, na svom četrdesetom zasjedanju,

Pošto je razmotrila pitanje prinudnog rada, koje sadrži četvrta tačka dnevnog reda zasjedanja,

Pošto je primila na znanje odredbe konvencije o prinudnom radu, 1930,

Pošto je primila na znanje da Konvencija iz 1926, koja se odnosi na ropstvo predviđa da bi trebalo da budu preduzete probne mere da se izbegne da prinudan ili obavezan rad ne dovede do uslova jednakih ropstvu i da dodatna konvencija iz 1956. koja se odnosi na

ukidanje ropstva, trgovine robljem i ustanova i praksi koje su jednake ropstvu, predvidi da se potpuno ukine ropstvo (zavisnost) za dugove i ropstvo,

Pošto je primila na znanje da konvencija o zaštiti nadnica, 1949. godine navodi da će se plate isplaćivati u redovitim razmacima i zabranjuje načine plaćanja koji radnika lišavaju svih stvarnih mogućnosti da napusti svoje zaposlenje,

Pošto je odlučila da usvoji druge predloge koji se odnose na ukidanje nekih formi prinudnog ili obaveznog rada koji sačinjavaju povredu ljudskih prava predviđenih poveljom Ujedinjenih nacija i navedenih u univerzalnoj Deklaraciji ljudskih prava,

Pošto je odlučila da ovi predlozi dobiju formu jedne međunarodne konvencije,

Usvaja, dvadeset petog juna hiljadu devetstotina pedeset i sedme godine donju konvenciju koja će biti nazvana Konvencija o ukidanju prinudnog rada, 1957.

Član 1.

Svaki član Međunarodne organizacije rada koji ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da ukine prinudan ili obavezni rad i da pod nikakvom formom neće pribeći:

(a) merama prinude ili političkog vaspitanja ili sankcija prema licima koja imaju ili izražavaju neka politička mišljenja ili ispoljavaju svoje protivljenje ustanovljenom ideološko-političkom socijalnom ili ekonomskom stanju,

(b) metodama mobilisanja i korišćenja radne snage u svrhu ekonomskog razvoja,

(c) merama radne discipline,

(d) kazni radi učestvovanja u štrajku,

(e) meri rasne, socijalne, nacionalne ili verske diskriminacije.

Član 2.

Svaki član Međunarodne organizacije rada koji ratifikuje ovu konvenciju obavezuje se da će preduzeti efikasne mere da se odmah i potpuno ukine prinudni ili obavezni rad koji je opisan u članu 1. ove konvencije.

Član 3.

Službene ratifikacije ove konvencije biće saopštene generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih registrovati.

Član 4.

1. Ova konvencija obavezuje samo članove Međunarodne organizacije rada čiju će ratifikaciju registrovati Generalni direktor.

2. Ona će stupiti na snagu dvanaest meseci nakon što budu registrovane ratifikacije dvaju Članova od strane Generalnog direktora.

3. Nakon toga konvencija će stupiti na snagu za svakog člana dvanaest meseci od dana kad bude registrovana njena ratifikacija.

Član 5.

1. Svaki Član koji ratifikuje ovu konvenciju može je otkazati po isteku perioda od deset godina posle datuma prvobitnog stupanja na snagu Konvencije, aktom podnesenim Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ga registrovati. Otkaz će početi da važi tek posle godinu dana od dana njegovog registrovanja.

2. Svaki član koji ratifikuje ovu konvenciju, a koji u roku od jedne godine dana po isteku perioda od deset godina spomenutog u predašnjem paragrafu ne upotrebi pravo otkaza koje je predviđeno u ovom članu, biće obavezan za nov period od deset godina i, nakon toga, moći će da otkáže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima koji su predviđeni u ovom članu.

Član 6.

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada notifikovaće svim članovima Međunarodne organizacije rada registrovanje svih ratifikacija i otkaza koji će mu biti saopšteni od strane Članova Organizacije.

2. Notifikujući članovima Organizacije registrovanje druge ratifikacije koja će mu biti saopštena, Generalni direktor skreće pažnju Članovima Organizacije na dan u kojem će ova konvencija stupiti na snagu.

Član 7.

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada saopštiće Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, u svrhu registrovanja, saglasno članu 102. Povelje Ujedinjenih nacija potpuna obaveštenja u pogledu svih ratifikacija i svih akata otkaza koja bude registrovana saglasno prethodnim članovima.

Član 8.

Svaki put kad bude smatrao potrebnim, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada podneće Generalnoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i ispitaće da li je potrebno da se u dnevni red Konferencije unese pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 9.

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju koja će doneti potpunu ili delimičnu reviziju ove konvencije, ukoliko nova konvencija ne odredi drukčije:

(a) ratifikacija nove konvencije od strane jednog člana koja donosi reviziju povlašćuje punopravno, bez obzira na gornji član 5, neposredan otkaz ove konvencije, pod uslovom da nova konvencija koja nosi reviziju stupi na snagu,

(b) od datuma stupanja na snagu nove konvencije čiji je predmet revizija, ova bi konvencija prestala da bude otvorena za ratifikaciju Članovima.

2. Ova bi konvencija u svakom slučaju ostala na snazi u svom obliku i sadržaju za Članove koji bi je ratifikovali, a koji ne bi ratifikovali Konvenciju čiji je predmet revizija.

Član 10.

Punovažni su i francuski i engleski tekst ove konvencije.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".